Okénko do historie

Historická fotografie objektu, který se nachází v naší obci. Uhodnete, o který objekt se jedná?

Současnou podobu Vám přineseme v příštím čísle zpravodaje.

Z minulého čísla

Na fotografii byl zobrazen dům rodiny Hrachových. Pro srovnání Vám přinášíme současnou podobu domu.

Foto: Jan Suchý

V měsíci únoru slaví svá významná výročí tito občané

Vondráčková Věra
Stránský Bohumír
Nožičková Alena

BLAHOPŘEJEME

Tip na recept:

Plněné žampiony

větší žampiony
slanina, šunka nebo jiný salám
hermelín (popř. niva)
cibule
strouhaný sýr
olej, máslo

Příprava:

Žampiony omyjeme, vyjmeme z nich nožky (nevyhazovat) a z klobouků oloupeme svrchní vrstvu. Nožky nakrájíme na malé kostky. Na jemno nakrájíme i cibuli a slaninu, šunku nebo jiný salám podle chuti. Cibuli dáme na rozpálenou pánev s trochou oleje, pak přidáme nožky, slaninu a necháme pár minut smažit. Mezitím nakrájíme na malé kousky hermelín nebo jiný sýr. Směs z pánvičky dáme do klobouků a přidáme pár kousků hermelínu. Pokud chcete, můžete si nahoru nastrouhat sýr nebo položit kousek plátkového sýra. Vymažeme si pekáč kouskem másla, klobouky položíme na pekáč a dáme do trouby na 30- 45 minut. Pokud se budou klobouky připalovat, podlijeme trochou vody.
Servírujeme s brambory nebo s pečivem.

Brusnický zpravodaj – obecní měsíčník pro občany obce Dolní Brusnice
Vydavatel: Obec Dolní Brusnice, Dolní Brusnice 17, 544 72 (pošta Bílá Třemešná)
Redaktor: Martin Hažer
Poradce: Jan Suchý – starosta obce
Grafická úprava: Martin Hažer
Kontakty: email: brusnicky.zpravodaj@email.cz, tel.: 605 036 422, nebo kontaktujte pana starostu na obecním úřadě.

Dolno - Brusnický zpravodaj
Zvičina 671 m. n. m.
obecní měsíčník únor 2013

Moderní historie Vigony.

Přádelna. *Foto: archiv*

Vážený čtenáři,

po lednovém, velice hezky připraveném připomenutí jubilea TJ v Dolní Brusnici, se opět navracíme ke vzpomínkám na Vaše léta prožitá na závodě a zároveň se s Vigonou rozloučíme.

Ukončili jsme vzpomínání r. 1973 a v následujících řádcích se ve zkratce přeneseme do let 80tých. Ale nepředbíhejme. Je r. 1974. Počet zaměstnanců klesl na 157 (i tak, kolik lidí zde mělo práci!) Stále se zakázky plnily a export byl bez reklamací. Probíhala modernizace provozu.

Nezmiňujeme se záměrně o akcích a aktivitách skupin BSP, ani o mimopracovních aktivitách. Potřebovali bychom zde o mnoho více prostoru.

R 1975. S MNV v Dolní Brusnici byla uzavřena dohoda o pomoci při akcích „Z“. Za všechny zmíníme výstavbu nové prodejny potravin Jednota. Pokračuje modernizace výroby výměnou strojů v česárně, obrubovně. Celková pracovní linka byla přeorganizována na pásovou výrobu. 6.ledna skončil vedoucí úpravny- obrubovny Filip R. a na jeho místo nastoupila paní Jarmila Žižková. 1.8. nastupuje jako nový ředitel závodu Šmíd Ladislav.

(pokračování na následující straně)

Ve zpravodaji naleznete:

Moderní historie Vigony str. 1 - 4
Ples podnikatelů str. 5
Festival Pod Zvičinou 2013 str. 5
Tříkrálová sbírka 2013 str. 6
Večer s vůní orientu str. 7
Tip na recept str. 8
Okénko do historie Myslíte si, že dokonale znáte naši obec? V této rubrice se o tom můžete přesvědčit str. 8
Významná výročí občanů str. 8

Únor

český název měsíce vysvětlují jazykovědci tím, že se v tuto dobu při tání ledu ponořují ledové kry na řekách (únor = nořiti se)

zdroj: wikipedia

R. 1976 – závod pociťuje potřebu přijímání nových zaměstnanců. S tím vyvstala otázka řešení bytů, které by jim mohlo vedení nabídnout. Na schůzi se rovněž řeší havarijní stav stávající kotelny. Ve výrobě se moc nedařilo. Hodně zaměstnanců odešlo do důchodu a nebyla za ně rovnocenná náhrada. To se rovněž projevilo na zhoršené kvalitě, způsobené nezapracovaností nových zaměstnanců. Bylo dohodnuto, že provoz kotelny bude zajištěn zajímavým technickým způsobem – vyřazenou parní lokomotivou. Mělo to být přechodné řešení, protože tento způsob byl dosti nákladný (topilo se černým uhlím a vzhledem k potřebě množství páry, byla velká spotřeba). Do přádelny nastoupil jako vedoucí Filip Miroslav.

R. 1977- přibývá problémů. Horší se kvalita, neplní se dodávky, snižuje se stav pracovníků. Stále není vyřešen problém s byty pro nové zaměstnance. V tomto roce se rozhodlo o nákupu nového kotle. Pro značný nezájem byla zrušena organizace SSM. Stav zaměstnanců je 153.

R. 1978 – počet zaměstnanců klesl na 150. Je povolena noční práce pro ženy. Opět dochází k poklesu plnění výroby. V té době odchází ředitel závodu Šmíd a na jeho místo nastupuje Ing. Kocourek Václav. Nezapomíná se na odpočinek zaměstnanců. Rekreace v NDR se účastní p. Svědiroh Jar. ml. s manželkou Boženkou.

Na tabuli cti jsou uvedena jména : Kolářová Milada, Jákl Lad., Hrachová Alena, Petera Vojtěch, Žlabová Jarmila, Žlab Karel.

Na výstavbu MŠ v Bílé Třemešné a Dolní Brusnici dal závod více jak 1 mil. Kč. (Řeklo by se malá textilka! Ale jak velice byla pro všechny významná nejen tím, že dávala mnoha lidem práci!)

R. 1979 – postavena nová kotelna, nové kolny na stavební materiál, provádí se rekonstrukce a modernizace budov. Byly pořádány zájezdy do jiných závodů a pokračuje spolupráce s JZD a ZŠ.

Zaměstnanci pomáhají obci při přestavbě základní školy na mateřskou školku. BSP jsou stále aktivní. Bohužel dál klesá počet zaměstnanců. Výrobky jsou stále žádané. Export do kapitalistických států činí 55 % výroby!

R. 1980 – byla provedena modernizace přádelny montáží strojů (Polsko) v hodnotě 5 mil. Kč. Počet zaměstnanců klesl na 148. Většinu tvořily ženy. Díky jejich obětavé práci jsou splněny dodávky pro vývoz i tuzemsko.

R. 1981 – v tomto roce nastává obrat k lepšímu. Plnění plánu se pozvedlo na většinou více než 100%. Produktivita, prům. výdělky i zisky závodu jsou na 100%. Náklady se podařilo snížit. Stále je však nedostatek zaměstnanců a jednou z příčin je nedokončená MŠ v obci. Pokračuje přestavba přádelny, kterou provádějí polští montéři. 12.3. postihla okres velká povodeň se značnými škodami. 17.5. udeřil blesk do trafostanice. V létě obdržela řada zaměstnanců poukazy na rekreaci v Bulharsku, Sovětském svazu, NDR.

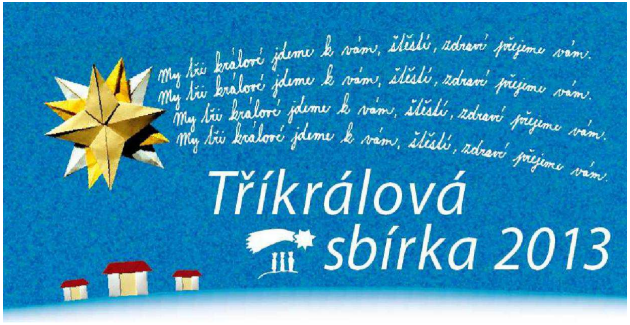
R. 1982 – tento rok nezačal zrovna příznivě. Ale v průběhu pololetí se zpoždění výroby dorovnalo. Došlo ke kádrovým změnám. Z mateřské dovolené se vrátila Jarmila Žižková, v přádelně nastoupil Luboš Pátý na místo směnového mistra a na místo Filipa Miroslava nastoupila paní Věra Loudová. Byl postaven nákladní výtah, provedla se výměna sušárny za bubnový sušící stroj Fleissner a závod dostal dva nové kotle SARK. Dokončení kotelny se předpokládá v r. 1983. TJ-Jiskra pomohla s úklidem šrotu. V obci se dokončila přestavba MŠ. Uskutečnila se již tradiční oslava MDŽ, která se moc líbila. Byla udělena ocenění pracovníků: Nejlepší pracovník n.p. – Ladislav Jákl, Anna Štafová a Olga Zavřelová.

Nejlepší pracovník MSP - Květuše Šimková – obdržela vyznamenání v Praze.

Magda Zímová získala ,,Společenské ocenění vlády" a paní Božena Svědirohová obdržela titul Zasloužilý pracovník. Komu čest, tomu čest!

Výroba příze a výroba přikrývek se oproti předchozím letům zvýšila. Za dobré výsledky obdržel závod titul ,, Závod vzorné kvality". Po odchodu Anny Štafové do důchodu nastoupila na místo účetní Hana Zollmannová. Dále se nezapomínalo na odpočinek zaměstnanců. Pořádaly se zájezdy , např. na hokejové utkání Tesly Pardubice, na veletrh v Brně, na Zahradu Čech, zájezd do Prahy, Zvíkova, Slapy, Orlík. Bylo předáno 10 zahraničních poukazů a poukazy na lázeňskou péči. (Co tomu říkáte? Že je to jako dnes? Mzda a ještě ocenění za celoroční práci, aby bylo vidět jak si majitel váží toho, že pro něho pracujete? A to byla jen malá textilka.)

Vážený pane starosto,

chtěla bych Vám poděkovat za pomoc a podporu při organizaci Tříkrálové sbírky ve Vaší obci. Povedlo se vybrat 4.939,- Kč.

Ještě jednou děkuji a přeji Vám vše dobré v roce 2013

Kateřina Veselá
Koordinátorka T.K.S.
Farní charita Dvůr Králové nad Labem

Poděkování patří především Vám, kteří jste přispěli.

Dnes už můžeme jenom vzpomínat a kdo ještě pracuje, tak si o tom může nechat jenom zdát. I když i dnes výjimka potvrzuje pravidlo. Ano, dnes jezdíme i tam, kam jsme dříve nemohli. Ale za jakou cenu?

Tak vážení, velice rychle jsme se přenesli od samého začátku na konec kroniky. Jsem si vědom, že zde není vše, co by Vás zajímalo, nebo o čem byste třeba rádi četli. Škoda, že se nám nedostalo žádného příspěvku z řad bývalých zaměstnanců. Čtení mohlo být zajisté ještě zajímavější. Ale snad se nám podařilo napsat to nejpodstatnější. A pokud by se nám podařilo probudit Vaše vzpomínky, vybavit si tváře spolupracovníků i prožitků, vrátit Vás v čase do chvil dobrých, či někdy nedobrých, pokud bychom Vám čtením těchto řádků přinesli trochu radosti z těchto návratů, pak se náš záměr podařil. A díky tomu, co zde bylo napsáno, nebude nikdo z Vás, ani ti nejmenovaní, zapomenut a vzpomínka na textilní fabriku, která tolika lidem dávala živobytí, nebude zapomenuta. Škoda, že vzpomínáme na minulost, která již nikdy nebude přítomností.

Touto úvahou však ještě naše povídání nekončí. Ten úplný závěr jsem zde ponechal tomu nejpovolanějšímu, tomu který má hodně co říci k našim vzpomínkám, a tím je bývalý ředitel závodu, pan Josef Hrach. Prokázal nám tu laskavost, že se závěru našeho putování historií textilní továrny a zároveň rozloučení s Vigonou, ujal.

Vstupujeme do r. 1983.

Výroba závodu Vigona 04 Dolní Brusnice v letech 1983-1989

V srpnu 1983 jsem byl požádán vedením národního podniku Svitavy o pomoc při řešení dlouhodobého neplnění plánu výroby závodu . Všechny provozy neplnily výrobní úkoly. Přesvědčit vedoucí pracovníky o plnění závodu jako celku, nebylo lehké. Přitom již v roce 1980 bylo vedením národní podniku Vigona jednáno o zastavení výroby. Vedení okresním orgánů nedalo souhlas, hlavním důvodem bylo, že o práci přijde 140 zaměstnanců / z toho 25 důchodců/. Zastavení výroby závodu by také výrazně omezilo veřejný život v obci.

Výroba závodu :

provoz přádelna	650 tun příze
barevna	280 tun příze
tkalcovna	380000 m
úpravna	380000 m tj. 290000 kusů

počet zaměstnanců 140 – z toho 65 pracovníků místních a 75 pracovníků dojíždějících do práce ze Dvora Králové n.L., Horní Brusnice, Vidonic, Mostku
Souvratě, Třebihoště, Bílé Třemešné bylo autobusovou, vlakovou i osobní dopravou.

Výhodou závodu byla ucelená výroba. Závod nebyl odkázán na cizí dodavatelé. Toto neplatilo pouze v případě neplnění některého výrobního úseku. Výpomoc byla zajišťována sesterskými závody ze Svitav. Závod ročně exportoval až 75 % výroby. Zboží mělo vysokou úroveň jak vzorovou, tak i konečnou úpravou . V době plnění plánu závod vypomáhal kapacitou v česání
pro národní podnik Tiba a v rámci národního podniku Vigona. Rovněž část výroby z provozu přádelna po výměně strojního zařízení byla k dispozici národnímu podniku. Ekonomické výsledky se stabilizovaly , výroba byla kladně hodnocena i v rámci celého národního podniku Vigona. Než bylo dosaženo plnění výroby závodu, muselo dojít k užití některých nepopulárních opatření. Hlavní důvody neplnění byly známy, chyběla však aktivita a osobní odpovědnost. Pasivita vedoucích pracovníků byla ve větší míře způsobena neplněním potřeb pro výrobu závodu ze strany vedení národního podniku. Vedení závodu se více muselo zapojit do odstraňování nedostatků a zvýšila se kontrola plnění. Výsledkem bylo, že již za čtyři měsíce byly odstraněny ztráty ve výrobě / 19.1.1984/.

Vedení národního podniku Vigona byly dány na vědomí opakující se nedostatky z let 1970 až 1983, které závod nemohl ovlivnit.

Hlavním problémem v neplnění plánu byl kritický stav na úseku energetiky. Uvést do provozu co nejrychleji novou kotelnu náhradou za lokomotivu , která byla instalována po havárii kotle. Tento náhradní zdroj byl raritou v celé ČSSR, možná i v Evropě. Mezi lidmi se říkalo, že Vigona má i vlakové

nádraží. V restauraci při dotazu „co děláš“ – topiče na lokomotivě a v odpovědi kamaráda mu bylo řečeno „já jsem také nádražák“, ale já topím na lokomotivě ve Vigoně – po vysvětlení byl vždy důvod k dobré náladě. Bez tohoto náhradního zdroje tepla, by závod nevyráběl. Vysoké náklady na palivo – černé uhlí , ztrátovost tepla , vzdálenosti mezi provozy , zajišťování náhradních dílů, výroba nových součástek, bylo vážným problémem na úseku energetiky. Umění údržbářů při provádění oprav a provizorních řešení zmírňovalo problémy při zajišťování tepla. Nedostatečná teplota provozu, chybějící teplo pro technologii výroby, vytápění bytovek, bylo každodenní kritikou zaměstnanců. Pracovní podmínky v zimním období nelze slovy vyjádřit, to musel každý prožít. Patří proto uznání všem pracovníkům obsluhy lokomotivy. Její opravy se musely provádět ve dnech pracovního volna, aby nedocházelo k zastavování výroby a následné přesčasové práci. Jednalo se hlavně o práci žen v nočních směnách.

Jedním ze závažných nedostatků bylo vypouštění odpadních vod z barevny do veřejného toku. Dlouholetá závada byla v krátké době vyřešena. Závod, který dodával základní surovinu závodu byl již obarvený ve hmotě. Proč tak nebylo učiněno dříve, nevím. Řešení obarveného materiálu výrazně snížilo náklady ve výrobě. Rybáři věděli dopředu, který den poteče která barva, nemuseli se z legrace mezi sebou ptát, jakou barvu měla chycená ryba.

Další závadou, které ohrožovaly výrobu byly povodně. Regulace potoka před závodem a v závodě / pod budovami / byla špatná . Balíky s přízí byly v době povodně odplavovány až k silnici. Voda protékala závodem jako v řečišti.

Další problémy, které omezovaly výrobu se odstraňovaly společným úsilím všech pracovníků. Počáteční pasivita byla vyměněna za aktivní přístup.

Poděkování patří těm zaměstnancům, kteří se zasloužili o dobré jméno závodu. Těm, kteří svými dlouholetými zkušenostmi dokázali na zastaralém zařízení vyrábět kvalitní výrobky. Důkazem toho, bylo vysoké procento exportu závodu. Pracovaly zde, celé generace rodin, ti, kteří si vážili práce ve své „Vigoně“ Chtěl jsem uvést jména pracovníků, kteří se nejvíc zasloužili o dobré jméno závodu, vrátnicí počínaje – závodní jídelnou a jednotlivými provozy závodu konče, protože by mohl vzniknout dojem, že byli uvedení pouze pracovníci, kteří byli v příbuzenském, sousedském, občanském vztahu, proto tak nečiním. Velké množství dobrých pracovníků již není mezi námi, ale zůstaly nám na ně hezké vzpomínky.

Rok 1989 byl 40 rokem výročí u národního podniku Vigona. Škoda jen, že posledním. Věci, které musel závod po společenských změnách se daly řešit s rozvahou bez emocí, pozornost se měla i nadále věnovat výrobě, plnění plánu, zajišťování mzdových prostředků, zamezit odchodu dobrých pracovníků. Místo toho docházelo k vyřizování osobních sporů, intrik, které nahradily dobré přátelské mezilidské vztahy. Toto stručné vyjádření by mělo být doplněno o další problémy výroby závodu před rokem 1983. Ve velké úctě ke všem zaměstnancům závodu Vigona a k jejich památce

Hrach Josef

Ples podnikatelů

Dne 22.2. 2013
Pořádají podnikatelé a živnostníci

23. PLES PODNIKATELŮ

K tanci a poslechu hraje PROMETEUS
v obecním sále Dolní Brusnice
vstupné 120,- Kč začátek ve 20 hodin
srdečně zvou podnikatelé

